

Katedra střihové skladby

Posudek teoretické diplomové práce - magisterské

Autorka práce: Mariana Kozáková

Název práce: Záblesky reality

Posudek oponenta

Autor posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Jan Daňhel KSS

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu B

Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol a jejich proporce C

Jazyková a stylistická úroveň práce B

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava B

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru B

Celkové hodnocení diplomové práce B - C

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Práce Mariany Kozákové Záblesky reality se snaží prozkoumat fenomén či záblesky realismu ve filmu. Již v úvodní kapitole nazvané příznačně Úhoří slovo, naznačuje Mariana kluzkost tohoto pojmu. Mně samotnému pak není zcela jasná ona fascinace realismem, z vlastní zkušenosti totiž vím, že filmy realistické se často stávají pouze dokumentem doby, kdežto filmy imaginativní či imaginativní tvorba obecně se vzpírá stárnutí, neboť je napojena na ponorný proud tekoucí napříč zlatem času.

Práce je rozdělena do dvou částí. V části první jde o lásku k Wittgensteinovi a skrze lásku i o jakýsi výzkum, jak skrze texty, jak by hudebníci řekli od "Vlacha po Bacha", či zde od zářivě temného zlomkovitého Herakleita až po Wittgensteina se ono reálné pohříchu pouze v textech rozkrývá. Autorka poté analogicky s citovaným fragmentem Michela De Montaigne na str. 62 popisuje jaksi nezáměrně svoji

metodologii: “nepodává tedy mé učení, ale mé pátrání; a neklade si cíl poučit druhého, nýbrž mne samotného. Nemá mi být nicméně kladeno za zlé, jestliže ji sděluji čtenářům. Co posloužilo mě, může posloužit i čtenářům.”

Nedočkavě jsem očekával kapitolu Mýtus.. Mýtus versus Realismus, by mohl mnohé problýsknout a osvětlit. Dozvídám se však, že žijeme v paradigmatu vědy a s tím se nedá nic dělat. Kde je onen mohutný rezervoár nevědomí, který žíví ať již kolektivně či subjektivně imaginativní a právě proto podvrtnou autentickou tvorbu? Ani ozdobné obšívání první části Májiným intelektuálně automatickým textem mnoho nového a zejména ambivalentního nenabízí. Jsou to jen jakési povzdechy místo toho, aby dech se změnil ve vítr, jenž posune a přerámuje téma.

Část druhá částečně opouští texty a za materii zkoumání si Mariana volí filmy bratří Lumiérů a Wernera Herzoga, kde se Mája dotýká záblesku reality - negativu ruky pravěkého lovce, který nás opět navrací k absenci kapitoly o fotografické transpozici reality. Naopak silný obraz podporující téma jsou dva autentické dokumenty, které popisují večeře Stalina a Hitlera. Ano, jak říká Wittgenstein, jazyk je něco fyzického. Jazyk plyne v čase, ubíhá uvnitř fyzického prostoru. Neprobíhá tedy jen mezi řádky textu dodávám já, ale Záblesky reality může také přímo ochutnat.

Mariana prokázala schopnost samostatné tvůrčí činnosti a její práce splňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku B - C.

Doplňující otázka:

Jak se má ve vztahu k Záblesku reality, ať již reflektovaná či se skřípěním zubů nereflektovaná chyba v systému, který nazýváme filmem?

Datum: 22.9.2019

Podpis: Jan Daňhel